

Arrest

nr. 191 414 van 4 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 8 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 maart 2017 met referentienummer 68217.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. COVELIERS *loco* advocaat R. COVELIERS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine te zijn, afkomstig uit Kharkiv, Oekraïne. In 1999 kwam u legaal en met een studentenvisum naar België. U studeerde hier aan de universiteit van Antwerpen. Uw studentenvisum werd herhaaldelijk verlengd. Aanvragen voor een machtiging tot verblijf om humanitaire redenen werden door de Dienst Vreemdelingenzaken afgewezen. Sinds 2005 verblijft u illegaal in België.

Om een behoorlijk leven te leiden deed u verschillende jobs in België. Sinds 2009 was u hoofdzakelijk actief in de autobranche. U handelde in tweedehandswagens. U maakte hierbij gebruik van een andere identiteit. Door uw activiteiten in de voorbije jaren, bouwde u een aanzienlijk netwerk uit.

In de tweede helft van 2015 werd u door een zekere A. K. (...) gecontacteerd in verband met een project voor de aankoop van motoren en versnellingsbakken. Later bleek dat K. (...) uw contactgegevens had gekregen van uw toenmalige partner M. O. (...), met wie u in 2013 een dochter had gekregen. Aanvankelijk werd u voorgelaten dat de order bestemd was voor landbouwvoertuigen. Er werd u gevraagd om de nodige contacten te leggen met de bedrijven D. (...) en A. (...) en ook werd u gevraagd om de latere betaling te organiseren in samenwerking met het bedrijf VK I. (...).

Eind 2015, begin 2016 werd een ontmoeting georganiseerd tussen de twee betrokken partijen: uzelf, samen met een vertegenwoordiger van I. (...) en daartegenover een Oekraïense delegatie, bestaande uit K. (...), A. R. (...) en V. Z. (...). De deal werd echter te elfder ure afgeblazen en wel om twee redenen: u wilde niet meewerken aan de levering die, in tegenstelling tot wat u eerder verteld was, bestemd was voor militaire voertuigen in plaats van landbouwvoertuigen, maar ook omdat de betaling zou gebeuren volgens een frauduleuze constructie, waarbij de werkelijke waarde van de bestelling, 2 miljoen Euro, zou gefactureerd worden ten belope van 2,5 miljoen Euro, waarbij de tussenpersonen, waaronder uzelf, elk een deel van de onrechtmatig gefactureerde 500.000 Euro zouden opstrijken – en daarmee de Oekraïense autoriteiten feitelijk zouden benadelen. Uzelf, net als de vertegenwoordiger van I. (...), gaven tijdens het onderhoud in Antwerpen te kennen dat jullie zouden afzien van de overeenkomst. Hierop kreeg u te horen dat u maar beter niet of zelfs nooit meer zou kunnen terugkeren naar Oekraïne.

De daaropvolgende weken werd u niet meteen concreet bedreigd of onder druk gezet om alsnog akkoord te gaan met het voorstel van de Oekraïense zakenmannen, maar u kloeg de corruptie van de zakenmannen aan via uw Facebook-account, die u beheert onder de naam A. P. M. (...). U beticht betrokkenen van laakbare en corrupte praktijken.

U verklaart dat u in de loop van 2016 op 2 manieren zou geïntimideerd zijn. Zo zouden uw ouders, die thans nog in Oekraïne verblijven, tegen hun wil gehospitaliseerd zijn. In het ziekenhuis zouden ze een onaangepaste of foutieve behandeling gekregen hebben. Daarnaast zou u, via uw moeder, zijn opgeroepen in het kader van een mobilisatie door het Oekraïense leger, dat nog strijdt tegen separatisten in het oosten van het land.

Ter staving van onderhavige asielaanvraag legt u de volgende documenten over: een in België verkregen rijbewijs, documenten waaruit moet blijken dat er contractbesprekingen waren tussen een Oekraïens (semioverheids) bedrijf en een Belgisch bedrijf en u legt ten slotte stukken over (artikel internet en internetlinks) waaruit moet blijken dat de personen met wie u in conflict raakte, machtige personen zijn, die zich schuldig maken aan laakbare en corrupte praktijken.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor de asielinstanties blijkt dat u zich beroept op mogelijke problemen omwille van het afspringen van een zakelijke deal met Oekraïense zakenlui. Uw ouders zouden onnodig gehospitaliseerd zijn in Oekraïne en via uw moeder zouden de militaire Oekraïense autoriteiten u hebben opgeroepen in het kader van het aanslepende conflict in uw herkomstland. Uzelf zou laakbare praktijken en corruptie door machtige Oekraïense zakenlui hebben aangeklaagd via sociale media. Welnu, na analyse van uw verklaringen en de door u overlegde stukken, kan in uw hoofdte niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, volgens de criteria van de Conventie van Genève, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming. Deze beoordeling is gebaseerd op de hierna beschreven elementen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal niet betwist dat u, hetzij direct, hetzij indirect, betrokken was bij onderhandelingen over de levering van onderdelen voor voertuigen aan Oekraïne. U legde daaromtrent immers meerdere documenten over (zie groene map: documenten 2 en 3). Dat u deze stukken overlegt, doet veronderstellen dat u daadwerkelijk bij de contractbespreking(en) betrokken was. Ook uw bewering (CGVS, gehoorverslag, p.10) als zou u informatie over corrupte praktijken hebben gepubliceerd via sociale media (Facebook), wordt door het Commissariaat-generaal niet betwist. Belangrijk is echter de vaststelling dat u geen overtuigende of geloofwaardige elementen naar voor brengt, waaruit blijkt dat u actueel, in geval van terugkeer naar uw herkomstland, zwaarwichtige problemen riskeert.

U haalt twee elementen aan waarop u uw stelling baseert, als zou u persoonlijk, door 3 machtige zakenlui (K. (...), R. (...) en Z. (...)), worden geïntimideerd in geval van terugkeer: de onnodige hospitalisatie van uw ouders en mobilisatie voor de strijd van Oekraïense strijdkrachten tegen separatisten. U maakt deze elementen echter niet aannemelijk en bijgevolg slaagt u er niet in om aan te tonen dat u daadwerkelijk gevaar loopt.

Wat betreft de onnodige hospitalisatie van uw ouders.

Omdat u in de bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst (zie antwoordblad bij CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.18.01.2017) gewag maakte van problemen voor uw ouders – ze zouden onnodig gehospitaliseerd en slecht behandeld zijn in het ziekenhuis – werd u tijdens uw gehoor door het Commissariaat-generaal vooreerst gevraagd hoe u uw persoonlijke problemen verbindt aan de ziekenhuisopname van uw ouders in Oekraïne (CGVS, p.8), waarop u repliceert dat één van de personen, met wie u in onmin leefde, de genaamde Z. (...), wist dat uw ouders nog in uw herkomstland wonen en dat hij wist dat u misschien nog naar Oekraïne zou gaan. Uit uw daaropvolgende verklaringen blijkt echter geenszins dat de ziekenhuisopname van uw moeder georganiseerd werd door één van uw potentiële belagers. Zo beweert u dat uw moeder door haar huisarts, bij wie ze zich spontaan had gemeld, naar het ziekenhuis was gestuurd, nadat die laatste haar onderzocht had naar aanleiding van enkele vage en algemene klachten (CGVS, p.8). Op de opnieuw gestelde vraag hoe u dan de opname van uw moeder in een ziekenhuis linkt aan uw mogelijke vervolgers/vervolgving, haalt u eerst een voorbeeld aan van een slechte behandeling die u in 1998 zou gekregen hebben (CGVS, p.8), om vervolgens het antwoord schuldig te blijven op de vraag hoe u de ziekenhuisopname van uw moeder verbindt aan uw actuele problematiek (CGVS, p.9). Eveneens in de CGVS-vragenlijst (zie antwoordblad bij CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.18.01.2017) verwees u naar de (onterechte) amputatie van de teen van uw vader. Tijdens uw gehoor door het Commissariaat-generaal verklaarde u in dat verband achtereenvolgens (CGVS, p.9) dat de teen van uw vader werd geamputeerd nadat hij met griep was opgenomen en dat uw vader nog altijd niet weet waarom zijn teen dan wel was geamputeerd, maar meteen daarop moet u erkennen dat u niet over concrete elementen beschikt, die erop wijzen dat uw 3 potentiële vervolgers op enigerlei wijze betrokken waren bij de (onnodige) amputatie (CGVS, p.9). U haalt bijgevolg geen overtuigende elementen aan waaruit blijkt dat uw stelling, als zouden uw ouders onrechtmatig en onnodig gehospitaliseerd zijn, zou kloppen. Bijgevolg is de beweerde hospitalisatie van uw ouders geen element dat wijst op een tegen u gerichte daad van intimidatie of vervolging.

Wat betreft uw mobilisatie voor de Oekraïense strijdkrachten (zie o.m.: CGVS, p.9).

Tijdens uw gehoor door het Commissariaat-generaal verklaarde u (CGVS, p.9) dat uw moeder u zei dat u 2 keer zou zijn opgeroepen voor de oorlog. U zou zelfs officieel zijn opgeroepen en/of gemobiliseerd zijn; uw moeder zou daaromtrent een document ontvangen hebben (CGVS, p.9). Tijdens uw gehoor verklaarde u voorts dat de oproeping zich nog in Oekraïne zou bevinden en dat u deze kon overmaken na uw eventuele vrijlating uit de strafinrichting te Antwerpen (CGVS, p.9), maar naderhand, op 25 januari 2017, liet u, per e-mail van uw advocaat, weten dat uw moeder niet (meer) over het betreffende document beschikt (zie administratief dossier: mail meester R. C. (...), dd.25.01.2017, 10:58). Bijgevolg slaagt u er niet in om uw beweerde mobilisatie aannemelijk te maken. Het is bovendien sowieso weinig geloofwaardig dat u nog, op officiële wijze, zou gemobiliseerd worden in uw herkomstland, omwille van het daar aanslepende conflict tussen reguliere Oekraïense troepen en separatistische (pro-Russische) rebellen. Zulks blijkt trouwens uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. De laatste mobilisatiegolf, in casu de zesde, eindigde op 17 augustus 2015 en sindsdien zou er geen nieuwe mobilisatie plaats gevonden hebben. Op 24 april 2016 kondigde president Poroshenko aan dat een nieuwe mobilisatie werd uitgesteld omwille van het feit dat de strijdkrachten over voldoende vrijwilligers beschikte. Later, op 14 december 2016, verklaarde diezelfde Poroshenko dat de mobilisatie compleet gestopt was, dat enkel vrijwilligers zich nog aan het front bevinden en dat alle inspanningen zijn gericht op de samenstelling van een contractueel beroepsleger. Uw beweerde mobilisatie, die u linkt aan uw potentiële vervolgers, is dan ook weinig geloofwaardig te noemen.

U brengt voor het overige geen elementen aan waaruit kan afgeleid worden dat uw mogelijke belagers (K. (...), R. (...) en Z. (...)), blijkens uw verklaringen zeer machtige zakenlui in Oekraïne, zich in het verleden schuldig hebben gemaakt aan het intimideren en/of buitengerechtelijk vervolgen van derden, noch concrete indicaties dat zij u bij terugkeer naar uw land zouden viseren. Uit uw verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt overigens dat de deal niet kon doorgaan omdat u van de Vlaamse overheid geen exportvergunning zou krijgen, gelet op de situatie in het oosten van Oekraïne en aangezien het om defensiegerelateerde goederen ging. Dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat de bestelling voor militaire doeleinden werd geplaatst en u dit pas vernomen zou hebben nadat u de Vlaamse overheid zou hebben gecontacteerd, zoals u aangaf (CGVS, p. 5), is niet aannemelijk te noemen, aangezien u wist dat uw belagers onrechtstreeks voor U. (...) werkten (CGVS, p. 4, 7 en 10), dat deel uitmaakt van het Oekraïense industrieel-militaire complex. Uw verklaringen als zou u de deal om principiële redenen opgeblazen hebben, omdat uw zakenpartners onderdelen wilden kopen voor de oorlog waar u niets mee te maken wil hebben, vallen trouwens maar moeilijk te rijmen met het feit dat u op uw Facebook-account zowel het bedrijf U. (...) als U'. (...), het staatsbedrijf voor de in- en uitvoer van militair materiaal, "geliked" hebt. Uit uw verklaringen blijkt ten slotte dat uw belagers er uiteindelijk in slaagden een deal af te sluiten in Polen (CGVS, p. 5).

Aangaande uw aanklacht tegen corruptie op sociale media weze trouwens opgemerkt dat Oekraïne pogingen doet om de strijd tegen corruptie – en corrupte vertegenwoordigers van (staats)bedrijven – efficiënt en transparant te voeren. Dit mag blijken uit bijgevoegde informatie in het administratief dossier, waaruit blijkt dat het NABU (National Anti-Corruption Bureau of Ukraine) actief is in de strijd tegen corruptie door overheidsinstellingen of personen die zich uiten als vertegenwoordiger van de Oekraïense autoriteiten. Op zijn website maakt de instelling expliciet melding van vervolging omwille van het misbruiken van autoriteit (artikel 364), onrechtmatig toeëigenen van winst – door ambtenaar (artikel 368), onrechtmatige verrijking (artikel 368) of misbruik van invloed (artikel 369). De homepage van de website maakt tevens melding van het onderzoek naar concrete gevallen van corruptie. Voormelde info wijst erop dat de Oekraïense autoriteiten bereidwillig zijn en inspanningen leveren om op te treden tegen corruptie. Van iemand als u, die klaarblijkelijk wel het initiatief nam om publiekelijk (Facebook) laakbaar gedrag van en door Oekraïense functionarissen aan te kaarten, mocht verwacht worden dat hij minstens een poging zou ondernemen om gehoor te vinden bij instanties zoals het NABU. Dat u zulks klaarblijkelijk hebt nagelaten, ondermijnt de ernst van uw beweerdte vrees.

De ernst van uw beweerdte vrees wordt verder aangetast door het feit dat uw asielaanvraag laattijdig is. U vroeg voor het eerst asiel aan in België op 12 december 2016, terwijl de problemen die u kreeg zich situeerden in december 2015 of januari 2016 (CGVS, p. 5,8). Uw uitleg hiervoor dat u voordien niet veel tijd had en continu aan het werk was, terwijl u in de gevangenis meer tijd had om alles voor te bereiden en er een risico was dat u zou worden teruggestuurd (CGVS, p. 11), is niet ernstig te noemen, aangezien u eind 2015/begin 2016 ook illegaal op het Belgische grondgebied verbleef en u bijgevolg in een precarie positie verkeerde. Bovendien blijkt uit informatie waarvan een kopie zich in uw administratief dossier bevindt dat u op 22 november 2016 werd aangehouden, maar uiteindelijk wachtte tot 12 december 2016 oftewel zo een drie weken later, om een asielaanvraag in te dienen.

Op basis van de hiervoor gedane vaststellingen mag dan ook besloten worden dat u er niet in slaagt om een gegronde vrees voor vervolging, volgens de criteria van de Vluchtelingenconventie, of ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kharkiv, waarvan u afkomstig bent, op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

De door u overlegde documenten werpen geen ander licht op de negatieve eindbeoordeling van onderhavige aanvraag. Uw rijbewijs staft uw identiteit, die niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Verder legt u een bundel documenten over (zie groene map onder (2)), waaruit blijkt dat er tussen Oekraïense en Belgische gedelegeerden werd onderhandeld over een levering van onderdelen. Het Commissariaat-generaal betwist niet dat er daadwerkelijk contacten waren tussen de personen die in de documenten worden vermeld, doch uit deze documenten blijkt nergens dat u persoonlijk vervolging riskeert omdat de overeenkomst uiteindelijk niet doorging. Uit een door u overlegde vertaling van een internetartikel (document 3: groene map) blijkt dat u bekend bent in het kader van onderhandelingen

over een overeenkomst voor de levering van goederen aan de Oekraïense autoriteiten. Het Commissariaat-generaal betwist dit gegeven niet en het betwist evenmin uw stelling, als zouden uw Oekraïense onderhandelingspartners zich schuldig hebben willen maken aan het opzetten van een frauduleuze constructie, maar uit dit artikel blijkt evenmin dat u persoonlijk gevisieerd wordt. Na uw gehoor door het Commissariaat-generaal hield de verantwoordelijke Protection Officer de door u opgestelde samenvatting van uw relaas in met uw akkoord (zie document 4: groene map). Het document bevat allerhande kerngegevens die u aanhaalde in het kader van uw asielrelaas, waaronder namen van de voornaamste protagonisten, maar afgezien van de bemerking dat het document door u persoonlijk werd opgesteld – ter voorbereiding van uw uitgebreid asielgehoor – moet worden benadrukt dat het geen informatie bevat die afbreuk doet aan de gedane vaststellingen, dewelke leidden tot de negatieve beoordeling van onderhavige aanvraag. Na uw gehoor door het Commissariaat-generaal, en via uw advocaat, voegde u nog verwijzingen toe naar internetlinks van Youtube.com, waarin A. R. (...) ter sprake komt (zie links in e-mail mr.C. (...), document 5: groene map). Wellicht tracht u met deze publieke bronnen aan te tonen dat betrokkene een machtig zakenman is, die in het verleden in opspraak kwam omwille van laakbare praktijken, maar aangezien u echter naliet om te specificeren in welke zin de reportages betrekking hebben (hadden) op uw persoonlijke situatie, kunnen ook deze stukken niet weerhouden worden ter staving van uw beweerde vrees. Bijgevolg zijn de hiervoor besproken stavingsstukken niet in staat om de negatieve beoordeling van onderhavige aanvraag in positieve zin te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. X) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Aangaande de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij geen overtuigende of geloofwaardige elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat zij actueel, in geval van terugkeer naar haar herkomstland, zwaarwichtige problemen riskeert, daar zij de twee elementen waarop zij haar stelling baseert – de onnodige hospitalisatie van haar ouders en de mobilisatie voor de strijd van Oekraïense strijdkrachten tegen separatisten – niet aannemelijk maakt en er bijgevolg niet in slaagt om aan te tonen dat zij daadwerkelijk gevaar loopt, maakt verzoekende partij volgende opmerkingen. Wat betreft de hospitalisatie, meent verzoekende partij dat het onredelijk is van haar te verwachten dat zij een gedetailleerd beeld van de medische toestand van haar ouders zou kunnen geven om dan aan te

duiden welke fouten er gemaakt zijn. Zij is uiteraard niet bij machte om hieraan te voldoen, daar zij geen medicus is die een diagnose kan stellen en zich bovendien niet naar Oekraïne kan begeven en dan ook aangewezen is op hetgeen haar ouders haar vertellen. Verzoekende partij benadrukt dat haar ouders in het ziekenhuis werden opgenomen zonder dat zij hiertoe zelf het initiatief hebben genomen en dat er vervolgens betwistbare medische handelingen werden gesteld.

Wat betreft de mobilisatie voor de strijd van Oekraïense strijdkrachten tegen separatisten, voert verzoekende partij aan dat het gegeven dat er geen algemene mobilisatiegolf is het net des te vreemder maakt dat zij wordt opgeroepen voor een mobilisatie.

2.2.3.2. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij in de motivering dat verzoekende partij de twee elementen waaruit zou moeten blijken dat zij persoonlijk gevisieerd wordt door drie machtige zakenlui (K., R. en Z.) – de onnodige hospitalisatie van haar ouders en de mobilisatie voor de strijd van Oekraïense strijdkrachten tegen separatisten – geenszins aannemelijk maakt.

De Raad stelt vooreerst vast dat door verwerende partij uitgebreid gemotiveerd wordt dat uit de verklaringen van verzoekende partij geenszins blijkt dat de ziekenhuisopname van haar moeder georganiseerd werd door één van haar potentiële belagers en tevens opgemerkt wordt dat verzoekende partij in verband met de (onterechte) amputatie van de teen van haar vader zelf aangaf dat zij niet over concrete elementen beschikt die erop wijzen dat haar drie potentiële vervolgers op enigerlei wijze betrokken waren bij de (onterechte) amputatie. De loutere herhaling van verzoekende partij dat haar ouders in het ziekenhuis werden opgenomen zonder dat zij hiertoe zelf het initiatief hebben genomen en dat er vervolgens betwistbare medische handelingen werden gesteld volstaat niet om desbetreffende motivering van de bestreden beslissing te ontcrachten. Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. Verder wordt nergens van haar verwacht dat zij *“een gedetailleerd beeld van de medische toestand van haar ouders”* zou kunnen geven, doch, indien zij beweert dat haar ouders onnodig gehospitaliseerd werden door toedoen van haar potentiële vervolgers, kan van haar verwacht worden dat zij dit kan staven aan de hand van concrete elementen die hierop wijzen. Verzoekende partij brengt dergelijke concrete elementen evenwel niet aan.

In verband met de motivering in de bestreden beslissing aangaande de door verzoekende partij aangehaalde mobilisatie voor de strijd van Oekraïense strijdkrachten tegen separatisten, beperkt verzoekende partij zich tot de opmerking dat het gegeven dat er geen algemene mobilisatiegolf is het net des te vreemder maakt dat zij werd opgeroepen voor een mobilisatie. De Raad bemerkt evenwel dat verzoekende partij verklaarde officieel te zijn opgeroepen en/of gemobiliseerd te zijn en dat haar moeder daaromtrent een document ontvangen zou hebben (administratief dossier, stuk 9, gehoorverslag CGVS d.d. 24/01/2017, p. 9). Gezien er volgens de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 14, landeninformatie, deel 1) sinds de laatste mobilisatiegolf die eindigde op 17 augustus 2015 geen nieuwe mobilisatie heeft plaatsgevonden en uit diezelfde informatie tevens blijkt dat president Poroshenko op 14 december 2016 verklaarde dat de mobilisatie compleet gestopt was, dat enkel vrijwilligers zich nog aan het front bevinden en dat alle inspanningen zijn gericht op de samenstelling van een contractueel beroepsleger, is het dan ook geenszins geloofwaardig dat verzoekende partij nog op officiële wijze zou gemobiliseerd worden in haar land van herkomst, omwille van het daar aanslepende conflict tussen reguliere Oekraïense troepen en separatistische (pro-Russische) rebellen. Bovendien benadrukt de Raad dat, zoals ook door verwerende partij wordt vastgesteld in de bestreden beslissing, verzoekende partij geen enkel bewijsstuk neerlegt van de door haar beweerde mobilisatie, dit terwijl haar moeder nochtans daaromtrent een document ontvangen zou hebben. Verzoekende partij slaagt er dan ook niet in om de door haar beweerde mobilisatie aannemelijk te maken.

2.2.4.1. Verzoekende partij duidt er voorts in haar verzoekschrift op dat er geen betwisting bestaat omtrent het feit dat zij zakelijke besprekingen voerde met K., R. en Z.. Evenmin bestaat er betwisting over het feit dat zij de transactie heeft afgeblazen omdat het een frauduleuze transactie betrof die bovendien betrekking zou hebben op illegale wapenleveringen. Ook bestaat er geen betwisting over het feit dat zij aan deze feiten publieke ruchtbaarheid heeft gegeven en dat dit verhaal door haar toedoen gepubliceerd werd in de Oekraïense media. Voorts heeft verzoekende partij bewijs bijgebracht dat K., R. en Z. machtige Oekraïense zakenlui zijn *“die actief in of gelieerd zijn met het criminele of corrupte milieu in Oekraïne”*. Zo maakte zij reeds documenten over betreffende R. en als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij nog bijkomende mediapublicaties aangaande de familie Z., waarvan V. Z. een telg is (bijlagen 2-4). Uit de artikels blijkt dat stamvader A. Z. meerdere malen gelieerd werd met wapenhandel, de Odessa-maffia en verschillende andere criminele activiteiten. De familie heeft dan ook goede connecties met hooggeplaatste functionarissen in Oekraïne. Het is dan ook duidelijk dat zij personen heeft tegengewerkt die veel macht hebben in Oekraïne en banden en invloed hebben met de

Oekraïense autoriteiten. Verzoekende partij onderstreept in dit verband dat corruptie een probleem is in Oekraïne, hetgeen ook erkend wordt door verwerende partij.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partij met bovenstaand betoog geen enkele afbreuk doet aan de motivering in de bestreden beslissing dat, hoewel op zich inderdaad niet betwist wordt dat verzoekende partij, hetzij direct, hetzij indirect, betrokken was bij onderhandelingen over de levering van onderdelen voor voertuigen aan Oekraïne, verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij omwille van het niet doorgaan van deze deal geviseerd zal worden ingeval van terugkeer naar haar herkomstland door drie machtige zakenlui (K., R. en Z.) daar zij dienaangaande geen concrete indicaties heeft (zie tevens punt 2.2.3.2.).

Waar verzoekende partij stelt dat er geen betwisting bestaat over het feit dat zij de transactie heeft afgeblazen omdat het een frauduleuze transactie betrof die bovendien betrekking zou hebben op illegale wapenleveringen, bemerkt de Raad dat dienaangaande in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat op zich niet betwist wordt dat de Oekraïense onderhandelingspartners zich schuldig hebben willen maken aan het opzetten van een frauduleuze constructie. Doch anderzijds wordt tevens terecht gemotiveerd dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de deal werd afgeblazen om principiële redenen. Immers, uit haar verklaringen en de door haar voorgelegde stukken blijkt dat de deal niet kon doorgaan omdat zij van de Vlaamse overheid geen exportvergunning zou krijgen, gelet op de situatie in het oosten van Oekraïne en aangezien het om defensiegerelateerde goederen ging. Tevens wordt door verwerende partij opgemerkt dat de bewering van verzoekende partij dat zij niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat de bestelling voor militaire doeleinden werd geplaatst en zij dit pas vernomen zou hebben nadat zij de Vlaamse overheid zou hebben gecontacteerd, zoals zij aangaf, niet aannemelijk te noemen is, aangezien zij wist dat haar belagers onrechtstreeks voor Ukroboronprom werkten, dat deel uitmaakt van het Oekraïense industrieel-militaire complex. Ten slotte stelt verwerende partij dienaangaande nog dat de verklaringen van verzoekende partij als zou zij de deal om principiële redenen opgeblazen hebben, omdat haar zakenpartners onderdelen wilden kopen voor de oorlog waar zij niets mee te maken wil hebben, moeilijk te rijmen vallen met het feit dat zij op haar Facebookaccount zowel het bedrijf Ukroboronprom als Ukrspetsexport, het staatsbedrijf voor de in- en uitvoer van militair materiaal, "geliket" heeft.

Wat betreft de bemerking dat er geen betwisting bestaat over het feit dat zij aan de hele zaak publieke ruchtbaarheid heeft gegeven en dat dit verhaal door haar toedoen gepubliceerd werd in Oekraïense media, wijst de Raad evenwel op de motivering in de bestreden beslissing dat uit het internetartikel dat verzoekende partij dienaangaande bijbrengt (administratief dossier, stuk 13, map documenten, nr. 3) blijkt dat verzoekende partij bekend is in het kader van onderhandelingen over een overeenkomst voor de levering van goederen aan de Oekraïense autoriteiten – hetgeen niet betwist wordt door verwerende partij, net zoals niet betwist wordt dat de Oekraïense onderhandelingspartners zich schuldig hebben willen maken aan het opzetten van een frauduleuze constructie – doch hieruit op geen enkele wijze blijkt dat verzoekende partij persoonlijk geviseerd wordt.

Voorts doet verzoekende partij met de thans door haar aangebrachte artikels aangaande de familie Z. (bijlagen 2-4 van het verzoekschrift) geen afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing dat zij geen elementen aanbrengt waaruit kan afgeleid worden dat haar mogelijke belagers (K., R. en Z.) zich in het verleden schuldig hebben gemaakt aan het intimideren en/of buitengerechtelijk vervolgen van derden, en evenmin concrete indicaties aanbrengt dat zij haar bij terugkeer naar haar land zouden viseren. De aangebrachte artikels (bijlagen 2-4 van het verzoekschrift) betreffen immers A. Z. en nergens blijkt dat V. Z., één van de potentiële belagers van verzoekende partij, inderdaad familie is van de persoon A. Z. die in de artikels vermeld wordt.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij verder meent dat zij geen gehoor zal krijgen bij het NABU (*National Anti-Corruption Bureau of Ukraine*) en bemerkt dat verwerende partij voor wat betreft de activiteiten van dit bureau slechts verwijst naar diens website, doch geen objectief en onpartijdig bewijs bijbrengt van de werking van het bureau en dan ook niet aantoonst dat er in Oekraïne inderdaad een performant anti-corruptiebureau is, wijst de Raad er evenwel op dat verwerende partij haar motivering dat van iemand zoals verzoekende partij, die klaarblijkelijk wel het initiatief nam om publiekelijk (Facebook) laakbaar gedrag van en door Oekraïense functionarissen aan te kaarten, mocht worden verwacht dat hij minstens een poging zou ondernemen om gehoor te vinden bij instanties zoals het NABU, niet alleen baseert op de informatie die kan gevonden worden op de website van het NABU, doch tevens op een artikel van *Carnegie Europe* d.d. 19 april 2016 betreffende de strijd tegen corruptie in Oekraïne. In dit artikel wordt erop gewezen dat de Oekraïense autoriteiten bereidwillig zijn en inspanningen leveren om op te treden tegen corruptie en dat in dit licht verschillende anticorruptie-instanties werden opgericht (administratief dossier, stuk 14, landeninformatie, deel 5). Er kon dan ook van verzoekende partij wel degelijk verwacht worden dat zij minstens een poging zou ondernemen om gehoor te vinden bij zulke instantie en de

vaststelling dat zij dit klaarblijkelijk heeft nagelaten, ondermijnt verder de ernst van de door haar beweerde vrees.

2.2.6.1. Voorts meent verzoekende partij nog dat haar asielaanvraag geenszins laattijdig is. Immers is de asielaanvraag gekoppeld aan de vrees voor een verplichte terugleiding naar Oekraïne. Deze vrees werd pas concreet op het moment van haar arrestatie en daarom heeft verzoekende partij pas dan een asielaanvraag ingediend. Dat zij na haar arrestatie nog een aantal weken heeft gewacht om een asielaanvraag in te dienen, is te wijten aan de praktische gang van zaken. Immers werd zij na haar arrestatie lang en grondig ondervraagd en waren er zittingen voor het onderzoeksgerecht. In een gevangenis verloopt er overigens enige tijd tussen het melden dat men een asielaanvraag wil doen en het uiteindelijk noteren van de asielaanvraag.

2.2.6.2. De Raad wijst verzoekende partij er evenwel op dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het land dat hij om bescherming vraagt. Het doet dan ook verder afbreuk aan de door haar voorgehouden vrees dat zij pas asiel aanvraag op 12 december 2016, terwijl de problemen die zij kreeg zich situeerden in december 2015 of januari 2016. Betreffende de uitleg van verzoekende partij dat zij pas een asielaanvraag indiende op het moment van haar arrestatie omdat haar vrees om te worden teruggestuurd naar Oekraïne pas dan concreet werd, werd door verwerende partij reeds in de bestreden beslissing opgemerkt dat deze uitleg geenszins ernstig is daar verzoekende partij eind 2015/begin 2016 ook illegaal op het Belgische grondgebied verbleef en zij bijgevolg in een precare positie verkeerde. Evenmin ernstig te noemen is de bewering van verzoekende partij dat zij tijdens haar gevangenschap niet eerder de gelegenheid zou hebben gehad om een asielaanvraag in te dienen en dit pas drie weken na haar aanhouding zou hebben kunnen doen.

2.2.7. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) niet worden toegekend.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kharkiv, waarvan u afkomstig bent, op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.”*

De Raad stelt vast dat verzoekende partij voormelde motivering ongemoeid laat, waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Waar verzoekende partij ter terechtzitting nog een document neerlegt wijst de Raad erop dat het door verzoekende partij neergelegde stuk niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling dit document niet in overweging.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT